

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1400. usque ad annum 1415 - Unacum Dissertatione
Præliminari Ad Historiam Sæculi XV.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 90118286

§. 112. Hujus Concilii decreta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66281)

Parisiis quoque actum est de cogendis Sæcul. XV.
 Cleri Gallicani comitiis, in quibus de fu- A. C. 1408.
 turo Ecclesiæ regimine, & Beneficiorum
 provisionibus tractaretur. His Lutetiæ Spicil. tom. 6
 Parisiorum prima die Augusti initium da- pag. 161.
 tum est. Joannes de Monte acuto Ar- Coliect.
 chiepiscopus Senonensis, Simonis Cra- Labb. Conc.
 maudi tunc Pisis Legationem obeuntis tom. XI.
 vices agens, Præsidis officio fungebatur, p. 2520.
 cœtusque usque ad quintam Novembris
 diem perdurabat. In eo præclara con-
 debantur decreta de absolutionibus, dis-
 pensationibus, judiciis, appellationibus,
 Beneficiorum provisionibus, omnibusque
 aliis Ecclesiasticis caussis, ut patet ex ac-
 ctis Synodi, quæ Monachus S. Dionysii,
 Caroli VI Historiæ Scriptor integra re-
 censet, & Laborius publici juris fecit.
 Horum Canonum impræsentiarum non-
 nisi summam exhibemus.

§. CXII.

Hujus Concilii decreta.

I. Excommunicatorum absolutio ipso Monach.
 jure Papæ reservata a sacrae Se- S. Dionys.
 dis Apostolicæ Pœnitentiario concedatur, in Hist.
 si vero quædam ad eum recurrenti Carol. VI.
 difficultas emergeret, Ordinarius loci
 provideat.

II. Ad

Sæcul. XV.

A.C. 1408.

II. Ad obtinendas dispensationes ab irregularitate, quas Pœnitentiarius concedere valet, ad illum, si vero ejus potestatem excedant, ad Episcopum recuratur.

III. Ad dispensationes in impedimentis Matrimonii consequendas recursus habeatur ad Pœnitentiarium, vel ad Concilium Provinciale.

IV. Episcoporum electiones a Metropolitanis confirmentur, Sede metropolitana autem vacante, a Capitulo Ecclesiæ Metropolitanæ; Electio vero Archiepiscoporum a Primatibus, vel a Concilio illius Provinciæ Episcoporum, ad quos etiam Archiepiscopum consecrare pertinet, hac tamen servata conditione, ut Pallio abstineat, nisi quis adsit, cui jus conferendi illud competat. Abbatum monasteriorum etiam exemptorum electiones per Ordinarios, qui itidem electis Benedictionem conferant, confirmentur.

V. Dispensationes hætenus a Petro de Luna concessæ, validæ agnoscantur, & executioni mandari valeant.

VI. Metropolitanis singulis annis Concilium ex suarum Provinciarum Episcopis cogant, huic autem omnes interesse teneantur; item Monachi Ordinis S. Benedicti, & Canonici Regulares Provincialia capitula quot annis celebrent.

VII.

VII. Appellationes fiant secundum Sæcul. XV.
A. C. 1408.
 gradus Jurisdictionis, sique prima instan-
 tia facta fuerit coram Archiepiscopo, ab
 eo appelletur ad Concilium Provinciale,
 quod Commissarios denominet, a quorum
 sententia denuo ad Concilium appellari
 liceat; hoc autem alios designet Com-
 missarios, qui definitivam pronuntient
 sententiam, dummodo omnes tres sen-
 tentiæ semper sibi conformes sint; In ca-
 su appellationis, donec interea Conci-
 lium celebretur, Episcoporum Decanus
 excommunicato absolutionem *ad caute-
 lam* impertiri valeat; Omnes appellatio-
 nes, & causæ ad sacram Sedem Aposto-
 licam deferri solitæ, ad Concilium Pro-
 vinciale deferantur, atque a Commissariis
 ab eo designandis dijudicentur; causæ
 vero Ordinis Cluniacensis a proprio eo-
 rumdem Capitulo Generali decidantur:
 & deinceps nulla habeatur ratio ad ap-
 pellationes, quæ apud Curiam Romanam,
 durante neutralitate interponentur; Sen-
 tentiæ tamen ante neutralitatis pro-
 mulgationem in Curia Romana latæ, in-
 fra currentis Mensis spatium executioni
 dari possint.

VIII. In dijudicandis causis proce-
 datur juxta juris communis præscripta,
 non vero secundum regulas Cancellariæ:
 Nunquam tamen causarum Ecclesiasti-
 carum

Hist. Eccles. Tom. XXV.

K carum

Sæcul. XV. carum iudicia ad forum sæculare devol-
 A. C. 1408. vantur.

IX. Electiones, collationes, præsentationes, nominationes ad Beneficia ab iis, quibus de jure competit, fiant; Academia Album instruat omnium illorum, qui ad beneficia nominabuntur, cui tamen non inscribantur, quorum reditus ad quadringentas duntaxat ascendunt libras, nisi quodam caractere, aut dignitate insigniti fulgeant.

X. Omnes Beneficiorum in Galliis proventus a Petri de Luna famulatu adscriptis possessi confiscentur, & ærario Regis cedant, ad prosequendum unionis negotium impendendi. Hac quoque constitutione Cardinales haud ita pridem a Petro de Luna creati, utpote illius fautores, hæresis, atque schismatis rei damnantur; horum nomina sunt: Archiepiscopus Auxitanus; Episcopus sancti Pontii; & Catalaunensis Antistes; Abbas sancti Saturnini Tolosanus Condomiensis Episcopus; Bertrandus de Momonte Vauri Episcopus, Guido Flandrinus, Epistolæ Universitatis Tolosane actor. Auxitanus vero Archiepiscopus, necnon & de Flisco, ac de Chalanto Cardinales nominatim in hac condemnatione expressi leguntur. In ea etiam Auxitanus paulo ante a Petro de Luna Cardinalis renuntiatus, Rothomagensi spoliatur

liatur Archiepiscopatu, quem ab eodem Sæcul. XV.
 Anti-Papa collatum possidebat, in ejus- A. C. 1408.
 que locum idem Concilium Ludovicum
 de Harcourt e regia stirpe oriundum, at-
 que a Rothomagensi Capitulo electum
 confirmavit.

§. CXIII.

Decreta ista nonnullis displicent.

Ad calcem horum Decretorum adjecta
 legebantur sequentia: *Hæc sancita
 sunt, salvis juribus Coronæ Franciæ, &
 libertatibus Ecclesiæ Gallicanæ, salva etiam
 debita sanctæ sedi Apostolicæ reverentia,
 & Domino Papæ futuro legitimo, CLA-
 VE NON ERRANTE.* Præsulum
 nonnullis hæc decreta minime probaban-
 tur, eorumque conditores, quod illa abs-
 que sufficienti auctoritate conflasset,
 tanquam alieni juris usurpatores fugil-
 labant. Guido Regis, seu *de Roye* Re-
 mensis Archiepiscopus gravioribus que-
 relis desuper motis ad Concilii Prælatos
 scribere non dubitabat, Neutralitatem ab
 eis proclamatam vere insaniam sapere,
 seque contra eam, & adversus cuncta il-
 lius decreta insurrecturum, utpote a Vi-
 ris legitima potestate destitutis condita,
 nec cum debita ad Ecclesiæ Romanæ
 auctoritatem subordinatione facta; hinc
 se eos adhortari, ut Concilio Perpini-
 ano, quod